

רעפ 5801/24 - ליאלין יורי נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5801/24

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

ליאלין יורי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 01.07.2024 בעפ"ת 63405-06-24 שניתן על ידי כבוד השופט נ' בנישו

בשם המבקש:

עו"ד

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט נ' בנישו) בעפ"ת 63405-06-24 מיום 01.07.2024. בפסק הדין האמור, התקבל ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בעכו (כבוד השופטת א' טפטה גרדי) בת"ד 5209-06-22 מיום 17.06.2024, בגדרה נדחתה בקשת המבקש לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו, והתיק הוחזר לבית משפט השלום.

אגב קבלת הערעור, בית משפט קמא מצא טעם לפגם בהתנהלות בא-כוחו של המבקש, תוך שנקבע כי הלה "לא רק הפר [...] את חובת הנאמנות שלו כלפי מרשו, אלא חולל שורה של דיונים מיותרים שגרמו לבזבוז זמן שיפוטי ומשפטי יקר". בעקבות האמור, בית המשפט המחוזי חייב את בא-כוח המבקש בהוצאות אישיות לטובת אוצר המדינה בסך של 2,000 ש"ח.

הבקשה דנא נסובה על חיוב בא-כוח המבקש בהוצאות אישיות. לצד זאת, התבקש "מתן הערה לשופט המחוזי שיחזור בו מדבריו" בכל הנוגע לפגם שדבק בהתנהלותו של עורך הדין.

לאחר עיון מצאתי כי דין הבקשה להימחק. אכן, "אין חולקין כי לסניגור, אשר חויב בהוצאות אישיות, נתונה זכות לערער על חיובו. אלא שזכותו האמורה של הסניגור היא זכות עצמאית. היא אינה כרוכה

בזכות כלשהי של הנאשם ואינה מותנית בה. כן אין היא נובעת מסוגו (הפלילי) של ההליך שבגדרו חויב - ואשר בו לא היה בעל דין - אלא מן הפגיעה שהחויב הסב לו. והואיל והחויב בהוצאות הוא חויב אזרחי, הרי בהיעדר הוראת חוק המורה אחרת, אף הערעור על החויב אינו יכול להיות אלא אזרחי" (ע"א 4845/95 ניר נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(2) 639, 644-645 (1995); וראו גם: ער"פ 8481/21 כליפה נ' מדינת ישראל, פסקה 24 לחוות דעתו של השופט ד' מינץ (11.09.2022)).

הבקשה נמחקת אפוא בזאת, תוך שמירת טענות להליכים המתאימים.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשפ"ד (17.7.2024).

שׁוֹפֵט
